

Francoska stavka le delno uspela - Oboroževanje Anglije

Strahovit pritisk, ki ga je izvajala vlada, povzročil, da splošna stavka francoskega delavstva ni uspela. — Toda občuten udarec je zadobil tudi min. predsednik Daladier, da ga utegne parlament strmoglaviti.

Pariz, Francija. — Splošna stavka, katero je proglasila za to sredo francoska delavska konfederacija, ki šteje okrog pet milijonov članov, je sicer kot stavka sama na sebi pokazala velik uspeh, ker je v mnogih industrijskih in trgovskih panogah ustavila obrat, vendar kot "splošno" stavko se jo mora označiti kot polomijo, kajti delo se ni popolnoma ustavilo, kakor bi se bilo moralo, marveč je bil nasprotno obrat v mnogem oziru takorekoč docela normalen. Tajnik del. konfederacije, Leon Jouhaux, je celo očitno priznal neuspeh podvzeta, za kar je navedel kot vzrok strahovit pritisk, ki ga je vlada izvajala na delavstvo, zlasti mobilizacija uslužbencev transportacijskih podjetij.

Vlada in njeni pristaši obljavljajo seveda, da neuspeh delavstva pri stavki nujno pomeni, da je vlada dosegla popolni uspeh in da je zmaga nad delavstvom v celoti obsegala. Nepristranskemu opazovalcu pa bi bilo težko kaj takega trditi, kajti bolj bo najbrž odgovarjalo resnici, ako se reče, da ni zmage niti na eni, niti na drugi strani. Dejansko je sicer podleglo delavstvo, toda v političnem oziru pa je tudi min. predsednik Daladier utrpel občuten udarec in posledice njegovega ravnanja se bodo pokazale še le, ko bo sklical k zasedanju parlament, katerega bo moral sklicati prej ali pozneje, dasi ta korak iz nekkih vzrokov odlašaja.

Predvsem si je Daladier napolni dosti nasprotnikov z brezobzirnim in avtokratskim načinom, s kakršnim je nastopil proti delavstvu, in si z njimi odtujil mnoge, ki se drugče z idejo splošne stavke delavske konfederacije niso strinjali. Porodila se je namreč sumnja, da skuša Daladier postati nekaj diktator, in na to svobodoljubni francoski narod ne bo pristal. Kakor se sliši, so se postavili v vrste njegovih nasprotnikov celo voditelji v francoski armadi, ki so se izrazili, da ne bodo trpeli, da bi se vojaštvo uporabljalo nad francoskim ljudstvom samim.

Dalje si je Daladier s svojo "zmago" nad delavstvom odtujil v parlamentu kakih 220 zastopnikov raznih levičarskih strank in opirali se bo mogoče v naprej le na konservativne in na fašistično usmerjene stranke, dočim bo 110 zastopnikov stranke zmernih socialstov odločalo zmago za tisto stran, na katero se bo nagnilo. Dvomljivo pa je, da bi se ta stranka pridružila skrajnim desničarskim reakcionarjem, in tako obstoja velika možnost, da bo Daladier s svojim velikim "uspehom" vred strmoglavljen od parlamenta.

Značilno je, da se je med stavko ohranil skoraj brezhbi promet tam, kjer je bilo delavstvo ustrahovano z grož-

ZA DELAVSKI SPORAZUM

Predsednik podzame posredovanje med federacijo in CIO.

Washington, D. C. — Iz vladnih krogov prihajajo vesti, da namerava predsednik tekom prihodnjih mesecev podvzeti nov poizkus, da doseže spravo med obema delavskima organizacijama, CIO in del. federacijo. Neki višji CIO uradnik se je izrazil, da utegne predsednik posredovati že pred 1. januarjem, dočim drugi trdijo, da bo do tega prišlo gotovo pred pomladjo. Vzrok, da je predsedniku toliko ležeče na tem, da se doseže sporazum, je v tem, ker bo prihodnji kongres gotovo ponovno pretresal Wagnerjev delavski zakon in obstoja nevarnost, da bo zakon preučen v škodo delavstva, ako bo to razdvojeno.

DOLGOTRAJNA POKOJNINA

Washington, D. C. — 126 let je že preteklo, kar se je končala vojna Zed. držav v letu 1812, toda ugotovilo se je, da še zdaj ena oseba prežema pokojnino za nekim vojakom, ki se je te vojne udeležil. Ta oseba je Mrs. Esther Morgan iz Independence, Ore., in njen oče, John Hill, je bil tisti vojak, za katerim se ji izplačuje pokojnina.

ROPARJI SE ZAVAROVALI

Chicago, Ill. — V grocerijsko trgovino na 3229 Wentworth ave., sta zadnji terek vdrila dva bandita, ki sta z orožjem v roki izsilila od lastnice, Mrs. Piardovich, plena v znesku \$300. Med tem pa, ko sta bila v trgovini na svojem opravilu, sta zaklenila vrata in, da ne vzbudita sumna, sta zunaj obesila napis: "Vrnem se v 15 minutah."

NEVERJETNO SKOPUŠTVO

Newark, N. J. — Da je bogat skopuh največji revež, je dokazal neki 70 letni John Fausher, katerega so našli sestradanega in premraženega na tukajšnjih ulicah in je zadnji ponedeljek na posledica tega revnega življenja tudi umrl v bolnici. S presenečenjem pa se je drugi dan ugotovilo, da je zapustil ta "siromak" celih \$37,000 na raznih bankah. — Ali je vredno, kupiti si denar.

Najlepše božično darilo je, če naročiš staršem, bratom ali sestram za eno leto "Amer. Slovenca", ali pa mesečnik "Novi Svet".

njo, da bo podvrženo vojaškemu sodišču, ako bo zastavka. Med temi so bile železnice, brzojavi, cestna transportacija ter plin in elektrika.

ČEHI DOBILI PREDSEDNIKA

Dr. Hacha izvoljen od parlamenta novim predsednikom.

Praga, Čehoslovaška. — Novi predsednik Čehoslovaške je postal dr. Emil Hacha, dose-danji načelnik vrhovnega sodišča. Izvolil ga je parlament to sredo. Pričakuje se, da bo sedanjí min. predsednik, Syrový, podal takojšnjo resignacijo svoje vlade, da bo novi predsednik lahko povelil sestavo vlade možu, ki ga bo izbral. Hacha je star 66 let. Istočasno je parlament odločil, da bo v bodoče centralna vlada obstajala iz 21 ministrov. Med temi bo min. predsednik, pet "navadnih" ministrov, sedem ministrov za Češko, pet za Slovaško in trije za Rutensko.

REPUBLIKANCI SE SKUŠAJO REORGANIZIRATI

Washington, D. C. — Narodni odbor republ. stranke je imel zadnji terek svoje letno zborovanje, na katerem so se na podlagi izida zadnjih kongresnih volitev razmotrivali možni uspehi stranke v letu 1940. V odbor je bil postavljen nov član, namreč K. F. Simpson, ki je v imenu mladih republikancev povdarjal, da stranka le tedaj lahko pričakuje uspehe, ako se bo navzela novega duha in se otresla vpliva starih reakcionarnih elementov, katere zastopa Hoover, Liberty liga in podobni.

PREIZKUŠNJA ZA AVTOMOBILISTE

Chicago, Ill. — Kakor se je izrazil zadnji terek načelnik državne illinojske policije, W. Williams, pri nekem zborovanju v Aurori, se bodo čez nekaj dni pričele skušnje za avtomobiliste, ki bodo napravili prošnjo za novo licenco. Te skušnje so ukazane po novem zakonu. V prvi vrsti bodo preizkušeni tisti, ki imajo kakšno telesno hibo. Obenem se bo podvzela posebna vzgojna kampanja za avtomobiliste, da se omejijo nesreče.

POTRESNI SUNKI NA ZAPADU

San Francisco, Cal. — Oster potresni sunek se je občutil na zapadnem delu tega mesta zadnji terek zvečer. Povzročil je sicer strah med prebivalstvom, vendar nobene posebne škode. Podobni sunek je občutilo tudi mesto Los Angeles, toda ne ob istem času, marveč v terek dopoldne.

KRIŽEM SVETA

Madrid, Španija. — Iz vladnih virov se poroča, da so nacionalistični aeroplani zadnji terek napadli neki potniški vlak, pri čemer so ubili osem oseb, ranili pa okrog 50, med njimi 19 žensk in otrok.

Havana, Kuba. — Tukajšnji načelnik Batista se je v terek izrazil, da se je z vlado Zed. držav dosegel trgovski sporazum, po katerem se bo znižala carina na kubanski sladkor, Kuba pa bo nasprotno odprla vrata rižu in drugim ameriškim pridelkom.

London, Anglija. — V nižji zbornici je eden vladnih članov objavil zadnji terek, da je Anglija poslala zahtevo vladi nacionalistov v Španiji, da se imata takoj izpustiti dva ujetá grška tovorna parnika, naložena z rumunsko pšenico.

AEROPLANSKA NESREČA VZELA PET ŽIVLJENJ

San Francisco, Ca. — Od sedmerih oseb, ki so bile na nekem potniškem aeroplanu, ste se rešili samo dve, dočim je pet drugih prišlo ob življenje, ko je aeroplan po neki pomoti zgrešil letališče in pristal ob nekem robatem mor-skem obrežju na razburkani vodi. Kakor se je pozneje ugotovilo, je ostala notranjščina aeroplana popolnoma suha in bi bili najbrž vsi srečno rešeni, ako bi ostali tamkaj, četudi je aeroplan erdito premetavalo sem in tja. Nasprotno pa so v razburjenju in strahu zlezli ven, da pridejo na zemljo, toda pri tem so jih vajo odplavili. Dva, ki sta se rešila s plezanjem po strmem pečeju, sta bila pilot in reki drugi moški.

ŠE VEČ IN VEČ OROŽJA

Angleška vlada ima nad milijardo dolarjev za oboroževanje, a potrebuje še več.

London, Anglija. — V naravnost blaznem tempu je pričela Anglija ojačevati svoje obrambne sile, dasi se niti najmanj ne ve, proti komu namerava uporabiti to orožje in kje vidi nevarnost.

Tako je zadnji terek zvečer objavil zakladniški tajnik, Sir Simon, da bo morala dežela razpisati novo veliko posojilo, da bo z njim pokrila stroške za oboroževanje. Doslej ima vlada dovoljenje, da si izposodi v to svrhu nekaj manj kot dve milijardi dolarjev in je od tega porabila le \$39 milijonov, iz česar se razvidi, da ji po Simonovi izjavi ne bo zadostovalo prihodnje leto niti več kot milijarda dolarjev, kar znaša preostanek in bo morala dobiti še novo posojilo. Splošno se računa, da bo deželo stalo do deset milijard dolarjev, predno bo tak oborožena, kakor predvideva načrt. Anglija mora videti v Nemčiji skrajno nevarno nasprotnico, da bo toliko žrtvovala. Ta je namreč skoraj edina, ki bi prišla v poštev, kajti dvomljivo je, da bi šla Anglija branit kam kakšno drugo državo.

ZAHTEVA NAZAJ SVOJE GA OTROKA

Chicago, Ill. — 42 letni A. Schneeman, po poklicu mehanični inženir, živeč na 1941 Irving park rd., je vložil pri sodišču tožbo, da se prisilijo starši njegove žene, naj mu vrnejo njegovo dve leti staro hčerko. Povedal je pri tem, da se je njegova žena odpeljala lani v Nemčijo ter vzela hčerko s seboj. Ona se je odločila, da bo ostala v Nemčiji, toda otroka pa so njeni starši vzeli s seboj, ko so odpotovali v Ameriko. Zdjaj se upirajo, da bi otroka izročili njegemu očetu. Sodišče je odločilo, da se ima otrok prinesiti k obravnavi v sodno dvorano, prebno se kaj ukrene glede njega.

Iz Jugoslavije

Zagonetna smrt mladega hlapčka, ki si je baje iz radovednosti zataknil zanko okolu vratu in na njej obvisel. — Drago plačana radovednost. — Smrtna kosa. — Še druge vesti iz starega kraja.

Nevarna šala postala žalostna resnica

Krka pri Stari, 10. nov. — Te dni so imeli Škufčevi iz Znojil pri Krki obilo dela v gozdu. Z njimi je bil tudi 15 letni hlapček Tonček Zabukovec, doma z Ibove gore, ki je popoldne sam šel v gozd po dratje, a se ni več vrnil. Našli so ga šele drugi dan po večeru obešenega v gozdu nad vasjo. Dogodek je presunil vso vas, ker se je začelo govoriti, da se je nad Tončkom zgodil zločin in da ga je najbrže kdo v gozdu napadel in potem obesil. Zaradi teh govoric so bile uvedene preiskave in ugotovilo se je, da je Tonček nedavno prisostvoval razgovoru pri sosedovih, kjer je eden izmed domačih pravil, kaj se mu je primerilo lansko leto. Ze večkrat je čul, kako doživijo obešenjaki nepozabne trenutke v hipu, ko se jim zadrge vrvi okrog vratu. Tako je zanimalo obešenje tudi pripovedovalca. Iz gole radovednosti je navezal na podboj v kuhinji usnat pas in si je zanko nastavil na vrat. Prav počasi in previdno si je nataknil zanko, vsak trenutek pripravljen, da se reši. Že je visel na pasu. V glavi mu je pričelo šumeti, vse se je okrog njega vrtele, čul je zapeljivo godbo, ki se mu je bližala od daleč. V tistem pa je že tudi padel v nezavest. Iz radovedne šale bi kmalu nastala bridka resnica, da ni tedaj vstopil eden izmed domačih in prerezel pas. Rešen je bil v poslednjem trenutku, kajti bil je že nezavesten.

Vsa družina je vlekla pripovedovanje na uho, najbolj pa Tonček. Priče tistega razgovora menijo za trdno, da je zamaklo baš sosedovo pripovedovanje hlapčka Tončka, ki je bil bolj čudaške narave, da je šel sam poskušat, kar je pravil sosed. Pa se mu je pripetila nesreča, iz šale je postala resnica. Tako se glase informacije z ene strani, ljudska govorica pa še vedno vztraja na sumu, da je bil Tonček najprej ubit in šele nato obešen.

Ustreljen na lovu
Gorje pri Bledu, 10. nov. — Danes so tukajšnji lovci priredili na Poljanah lov na zajce in lisice, ki ga je opazoval 12 letni Kogoj Francek. Lovci so ga svarili in podili, naj gre domov. Deček pa se jim je skril v grmovje. Nato so lov nadaljevali. Neki lovec zagleda, da se nedaleč proč v grmovju nekaj rjavega premika. Mislil, da je lisica, strelja in fantek pade smrtno zadet. Ko je prišel lovec do njega, je rekel, da ga boli roka. Nekaj trenutkov za tem pa je že izdihnil. Razumljivo, da je ta nesreča najbolj zadela starše in nesrečnega lovca, pa tudi vse lovske tovariše. Namesto

veselega zaključka jih je doletela ta velika nesreča.

Nova šola v Črnem vrhu

Letošnje leto je razvoj šolstva v škočjeloškem okraju izredno uspešen. Dne 6. novembra je bila slovesno otvorjena nova šola v Radečah, šola v Lučinah in Sovodnju še zidajo. V nedeljo 13. novembra je bila slovesno blagoslovljena šola v Črnem vrhu. Šola stoji na cesti med Koširjevo gostilno in domom posestnika Kržišnika. Stala je 350.000 dinarjev. Ker ni sredstev, bodo za enkrat opremili samo dve učni sobi.

Suha jesen

Z Jesenic poročajo, da v strugi Save zmanjkuje vode zaradi izredno suhega jesenskega vremena. To zlasti občuti jeseniška tovarna, ker je s tem prikrajšana na ceneni pogonski sili.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrl Ivan Kraker, star 85 let. — V Celju je umrl Ivan Rebeuschegg, slaščičar, katerega je zadela kap v starosti 42 let. — V Nevljah pri Kamniku je umrla Marija Dornik, vdova po Martinu Dorniku, ki ga je pri eksploziji v Kamniku v smodnišnici leta 1920 raztrgalo.

Napaden

Neki moški je pred kratkim napadel blizu Šmarja pri Jelšah 48 letnega Antona Mikšeta, dninarja. Udaril ga je močno s kolom po glavi, da so ga morali oddati v celjsko bolnico.

Nesreča

V ljubljansko bolnico je bil pripeljan Martin Kenko, cerkovnik iz Notranjih gor. S kolesom se je peljal v mesto, pa se je pred cerkvijo na Viču zaletel v voz cestne železnice in dobil nevarne poškodbe na glavi.

Sreča v nesreči

Na cesti v Studencih se je pripetil karambol, ki bi skoro imel usodne posledice. Mariborski mestni avtobus je dohitel kočijaža, ki je vozil po sredini ceste in je prslišal signalno hupo. Avtobus je vsled tega zavil na levo v kup gramoza, se močno nagnil in pri tem zadel v kočijo, da se je oje zlomilo in zarilo v avtobus. Na srečo ni bil nihče poškodovan.

Hude poškodbe

Pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah se je zaletel s svojim kolesom v obcestno ograjo 22 letni hlapec France Korošec in dobil pri tem hude notranje poškodbe, da so ga odpeljali v mariborsko bolnico.

Senatski finančni pododbor se bavi z vprašanjem razdeljevanja dobička med uslužbence katerega podjetja in na gornji sliki sta dva člana tega odbora, ki poslušata tozadevno mnenje raznih veletrgovcev, namreč senator Herring iz Iowe (v sredi) in sen. Vandenberg iz Michigana (na desni). Na levi je sen. King iz Utah samo kot opazovalec.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.

Izida vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Maročnina	Subscription
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti depozirani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopolne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Sunek proti vladni politiki

Zadnje volitve so nedvomno jasno pokazale, kakšna prepričanja valovijo v naši javnosti, z ozirom na gospodarske in politične smernice te dežele. Nespametno bi bilo zatistiti oči pred jasnimi dejstvi, ki podajajo razloge, zakaj se je zgodilo, kakor se je na volilni dan dne 8. novembra letos.

Vladna politika je dobila sunek od velikega dela volilcev v gotovih državah. Zakaj ga je dobila? To je važno vprašanje.

Da je javno mnenje kakor vreme, je znano. Zgodovina sto in stoletij to potrjuje. Živeli so poleg slabih tudi mnogi dobri in pošteni vladarji in državniki, ki so res vestno in pošteno delali za ljudstva. Pa zopet potrjuje zgodovina, da so ljudstva zavrgla v zmedenosti premmno pošteno in pravične vladarje in državnike. Pač kakor vreme. Danes ga časte in mu kade, jutri vpijejo doli z njim! Tako je življenje.

Newdealska politika je priborila malim ljudem velike pridobitve. Tega ni mogoče zanikati. Prerano je še, da bi se sedaj zgodovinsko ocenjevali te socialne dobrobiti. Ko se bodo vsa politična nasprotstva v tem oziru podela, bodo te pridobitve za male in srednje sloje vse drugače cenjene. Zanikuje jih zdaj le slepo politično nasprotstvo, diktirano iz politično strankarskih motivov. Jasno je, da republikanec ne bo odobral programa demokratske stranke, pa zopet ne pristaš slednje stranke programa prve stranke. Politično ribanje je, ki bo živelo, dokler bodo živele stranke.

Nazaj k vprašanju, zakaj je dobil New Deal sunek na volilni dan?

Ali ga je dobil samo od republikancev? Ne, pregled volilnih izidov iz prejšnjih let in letos kaže, da ne. Opozicija je narastla, kar je znamenje, da demokratska stranka ni potegnila za seboj tistih, ki jih je v prejšnjih letih imela za seboj. Zakaj so jo zapustili?

Poglejmo. Ko je bila gospodarska kriza na vrhuncu v letu 1932. in 1933. so tedaj novoizvoljenega predsednika Roosevelta sprejeli, kakor odrešenika. Bil je tedaj res nekaj odrešenik. Junaško je nastopil in neustrašeno reševal kritični položaj narodnega gospodarstva. Pomagalo je in njegov upliv je rastel. Toda v zakotjih so ostali skriti njegovi politični nasprotniki, ki kontrolirajo industrijo in gospodarstvo. Ti so zadržali svoje mošnje in pri teh je vzrok, da gospodarski krediti v deželi niso oživeli, kakor bi morali in kriza se je vlekla dalje in dalje. Armada brezposelnih, ki je štela vedno med 10 do 15 milijonov ljudi, je zahtevala podpore, več in več! Vlada je začela izdajati razne odredbe, iste uzakonjevala potom kongresa in senata. Vsa pomoč pa je seveda le v tem, da se jemlje tam kjer je in daje v podporo tja, kjer je podpora potrebna. Z drugo besedo flikarija. Flikali so lonec, ki ima več lukenj. Eno so zamazali, pa je druga puščala, ker so pač jemali flike tam, ki so tudi krile luknje. To delajo še danes in zato krize še ni konec.

Pozabiti pa ne smemo, da povprečni Amerikanec ljubi svobodo, ne samo osebno, ampak tudi gospodarsko in politično. Samozavesten državljan se kmalu naveliča viseti nesprestano na javni podpori. To ni ne častno, pa tudi ubija v človeku samozavest in pa tisto bižniško energijo, ki je dvignila kolosalni gospodarski razmah te dežele. Amerikanec je businessman. V businessu je rad svoboden. Ne vidi rad, da bi mu kak vladni finančarji neprestano gledali pod roko. Je to prav ali ne, ampak tako je. Zato so tudi srednji sloji, v katere spadajo mali in srednji podjetniki, trgovci in obrtniki Rooseveltov program z veseljem pozdravili. Pričakovali pa so seveda prehitrega čudeža od Roosevelta. Mislili so, da bo gospodarska obnova čez noč prinesla deželi ozdravljeno. Tega pa seveda ni bilo, ker velike kapitalistične glave izvajajo svojo opozicijo proti vladnemu programu. In ker ni ne konca ne kraja in se gospodarska kriza vleče še vedno naprej, ni nič čudnega, če ti sloji postajajo nezadovoljni. Nad nje prihajajo le vse vrste davki, za to in ono, prometa pa večjega ni, ali pa se celo pada. To ustvarja nezadovoljstvo

med temi sloji, ki so preje šli čez drn in strn za programom administracije.

Na drugi strani so se pa že tudi premnogi v vrstah delavcev naveličali čakati na obljubovano izboljšanje. Viseti naprej in naprej na javni podpori je kaj mučno. Akoravno bi jim republikanska administracija ne nudila niti tega, mislijo pač, ker izboljšanja tako dolgo ni, da je nekaj narobe. K temu jih podžiga neprestana tiskovna in druga propaganda iz kapitalističnih taborov in tako mnogokje danes ne soglašajo z vladnim programom več marsikateri delavec. Ljudje so se relifa in vseh raznih mečkarij tako naveličali, da si enostavno želijo neke spremembe, pa naj bo že kakoršnakoli hoče. Prav iz tega razloga je po tistih državah, kjer so letos zmagali republikanci, volil marsikateri delavec za republikance, ki bi morda drugače nikoli.

To so nekateri razlogi, ki kažejo, zakaj je dobila vladna politika v nekaterih državah sunek, na mesto podpore. Demokratska stranka bo morala tekom prihodnjih dveh let pač pokazati, ali je v stanu povzdigniti gospodarstvo in industrijski obrat v deželi, ali ne. Ako ne, bo njena popularnost zginila in vodstvo dežele bo prešlo v roke ali kak novi stranki, ki še zna nastati do takrat, ali pa bo padla zopet nazaj v roke stare garde, od katere nižji sloji tudi nimajo ničesar posebnega pričakovati.

V tej borbi bodo sodelovala tudi vsa mogoča gesla, ki bodo stvarila pred tujimi zapletljaji. Razine evropske miselnosti bodo služile za in proti, kakor so n. pr. bile izdatno orožje leta 1920 zastopnikom stare garde, da so z njimi porazili demokratskega kandidata.

DRUŠTVENICAM KRŠČANSKIH ŽENA IN MATER

Chicago, Ill.

Kakor vsa leta sem, tako je tudi letos prva nedelja v decembru izbrana za materino društvo. Pri pol osmi sv. maši pristopite vse članice k sv. obhajilu. Zavedajte se, da se spodbdi in da je to dolžnost vsake članice, udeležiti se skupnega sv. obhajila vsaj dvakrat na leto. Pokažite se vsaj pri angelski mizi, če se drugače nečete.

Umrlo nam je letos že pet članic. Naša dolžnost je, da po smrti članice vsaka članica daruje prvo sv. obhajilo za dušo pokojne sestre. Menim, da članice dobro veste, kaj je vaša dolžnost. — Dalje poglejte, koliko je stroškov, koliko so nas stali ti zgoraj omenjeni pogrebi. Zato bi prosila vsako članico, da dobro pogledate v svoje knjige, če mogoče ni kje kak zaostanek. Saj veste, da vsak odbor ima ob koncu leta društvene knjige najraje kar najbolj v redu. Tega pa ni mogoče, če se članice tako malo zanimajo, kakor se ravno pri tem društvu. Res je, da to društvo ni podporno, je samo cerkveno, vendar brez denarja se ne more tudi pri tem društvu ničesar napraviti. Veste pa tudi dobro, da so pri altarjih vedno stroški in to je naša dolžnost, da skrbimo za altarne potrebe. Zato bi še enkrat prosila vse članice od blizu in daleč, da skušate poravnati svoj dolg še ta mesec. Katera le more naj to napraviti.

Zgoraj omenjeno nedeljo zvečer po večerni pobožnosti bo tudi letna društvena seja.

Vse, prav vse ste prijazno vabljeni, da se je udeležite. Pokažite se vsaj enkrat na leto, da bomo vsaj enkrat na leto vse članice skupaj, saj smo vse enako dolžne delati in skrbeti za društvo, ne samo nekaj odbornic. Odbor brez članstva ne more nič ukreniti za dobrobit društva.

Še nekaj. Tiste članice, katere ste dobile opomin že meseca marca in se niste priglasile niti z dobro besedo, ste se same ertale iz društva, kajti imele ste dovolj prilike in priložnosti celih šest mesecev, da bi se bile lahko oglasile. Sedaj se ni treba nič izgovarjati da vas je tajnica izbrisala, ampak priznajte, da ste se same izbrisale. Čemu pač naj bi se imena takih članic prepisovale iz leta v leto, ko potem ni drugega kot polna knjiga rdečih znamenj, tajnica ima pa samo delo. — Prosila bi tudi tiste članice, ki spadate k Young Ladies Guild in ste bile poprej pri tem društvu, pa niste dale vedeti, da odstopate. Dolg se vam vedno piše naprej, dokler tajnici o tem ne sporočite. Prosila bi, da bi članice poprej poravnale vse zaostalo predno odstopijo, ker sem že slišala opazke: Jaz nisem več pri ta starih. — Dobro če je tako, samo dajte to naznaniti da se stvar uredi.

Sedaj na koncu vas še enkrat povabim da pridete v nedeljo jutraj k skupnemu sv. obhajilu, zvečer pa na letno sejo v cerkveno dvorano. Tajnica bo v dvorani že ob 6 uri zvečer, da bo vsaka lahko plačala in bo potem seja šla bolj hitro naprej. Denarne prispevke pobiram pa tudi na

domu ob večerih. Če bi katera rada plačala, sem doma od 6 ure naprej. — Pozdravljene in brez zamer.

Anna Starc, tajnica
2307 So. Wolcott Ave.

SV. MISIJON V MILWAUKEE

Milwaukee, Wis.

Lepa prilika se nudi za vse zavedne katoliške Slovence v Milwaukee in okolici, ko bomo imeli v cerkvi sv. Trojice sv. misijon samo za Slovence. Ker imamo prostorno cerkev, zato vabimo rojake v Milwaukee na to lepo pobožnost, ki se nam ponuja.

Rojaki, ne prezrite tega dopisa in vabila, ampak prihajajte v velikem številu k misijonskim pobožnostim v našo cerkev. Cerkev je prostorna in vsak je dobrodošel med nas. — Katerega veseli peti misijonske pesmi, naj prihaja v času sv. misijona v našo cerkev, kajti vsi bomo peli one znane in lepe misijonske pesmi, kot smo jih peli ob času ko je bil med nami dobro znani in spoštovani misijonar Rev. p. Odilo Hajnshek, OFM.

Sveti misijon se bo začel v ponedeljek 5. decembra zvečer ob pol osmi uri in se bo nadaljeval vsaki dan skozi cel prihodnji teden. V nedeljo zvečer 11. decembra bo sklepna pobožnost. Večerni misijonski govori bodo vsaki večer ob pol osmi (7:30) uri. Torej ne zamudite lepe prilike ki se vam ponuja. Spomnimo se tiste lepe pesmi: "Sveti in zlati čas svetega misijona..." Prihajajte rojaki v velikem številu, da se duhovno pripravimo na prihod Gospodov, na sveta božična praznike.

G. W. R.

OD DRUŠTVA KRŠČANSKIH ŽENA IN MATER

Willard, Wis.

Članicam Materinega društva se naznanja, da bomo imele skupno spoved in sv. obhajilo v nedeljo dne 4. decembra. Spovedovanje bo v soboto zvečer in v nedeljo pred sv. mašo. Po sv. maši ste pa vse lepo vabljeni v farno dvorano na skupni zajutrek, kot je v navadi vsako leto. Zato ste prošene, da bi vsaka nekaj prinesla — saj veste, kaj hočem s tem reči. — Po zajutрку bo letna seja. Vsaka naj pride in vsaka lahko svetuje kaj dobrega za izboljšanje društva. Prosim vas vse, da se udeležite v obilnem številu.

Igra "Užitkarji", katero je priredilo to društvo 13. novembra, je nad vse povoljno izpadla. Prav lepo se zahvalim v imenu društva vsem igralcem in pevcom ter vsem, kateri ste se igre udeležili, in hvala tudi tem, ki ste kupili vstopnice, pa se zaradi bolezni ali drugega vzroka niste mogli udeležiti: hvala udeležencem, posebno pa hvala igrovdaji Mr. Ludviku Perusheku in Miss Sophie Gosar, ki so se tudi trudili.

Naši lovci so tudi zaposleni sedaj ko je nastopila lovska sezona na srnjake. Veliko njih je že imelo srečo, da so dobro

VELIKA SLOVENSKA SLAVNOST NA VZHODU

Ne bi bilo prav, da bi naš časopis prezrl velik dan, ki ga je slavila slovenska farna občina v Bridgeportu, Conn. pretečeno nedeljo.

Fara sv. Križa v Bridgeportu, kjer biva premmno slovenskih družin, je slavila svojo petindvajseto obletnico.

Velik dan je bil, ker se je fara najprej tako polno številno odzvala k misijonskemu tednu priprave na ta dan. Misijon je vodil naš misijonar Fr. Vodusek. Za slovensko govoreče farane. Za angleško govoreče farane in drugorodce je vodil misijon Rt. Rev. kanonik J. J. Oman.

Slavnost ta dan se je pričela z slovesno mašo jutraj. Primerena zahvala Bogu za vse dobro tekom težkih let farnega življenja, zvečer se je ljudstvo odzvalo na farno večerjo, ki se je vršila v veliki dvorani v sosesčini cerkve. Bilo je ljudi nad 500. Povabljenih je bilo mnogo odličnih osebnosti vseh narodnosti. Med drugimi omenbe vredno, da je prihitel na slavnost sam župan mesta, gubernerski kandidat države Connecticut ob zadnjih volitvah, zelo popularna osebnost v državi in mestu samem. Ravno on je bil tisti, ki je ob početku fare cerkev in župnišče s streho pokril. Čudno naključje.

Med slovenskimi gospodi so prihiteli na slavnost Rev. Edward Gabrenja iz New Yorka, Rt. Rev. Oman iz Clevelanda, Rev. Aleksander Urankar iz Chicago, navzoč je bil seve tudi Father Vodusek.

Stoloravnatelj je bil župnik iz New Yorka Father Gabrenja. Eno misel so izvajali govorniki, ki jo moram spraviti v besedo in A. Slovenca, glasilo naših naselbin:

— Častitati je treba lepi prekmursko-slovenski naselbini v Bridgeportu, da je v vseh letih svojega življenja mogla pokazati tako lep uspeh. Vsi, ki smo videli vstajati to farno in videli, kako se razvija, smo rekli, izredno dobri morajo biti ti farani, izredno živah in delaven mora biti njihov župnik, Rev. M. Golob, da je vztrajal na svojem mestu kot vodnik svojega ljudstva skozi vseh teh 25 let, odkar je cerkev in župnija ustanovljena.

Izredni rekord. Vsaka fara ima svojo 25 letnico, nimata pa kjerkoli fara in njen župnik ustanovnik 25-to obletnico skupnega dela.

Po drugod le matične in kronične knjige govore o zgodovini fare, v Bridgeportu je župnik sam živa kronika, ki bi lahko napisal povest župnikovega življenja in življenja župnije. Tudi čitatelji A. Slovenca se pridružijo te dni bridgeportskim župljanom in čestitajo njim in njihovemu župniku ob prelepi obletnici. Upamo, da bo g. župnik dana še prilika, da doživi zlato obletnico svojega dela ob zlati obletnici svoje fare.

Da ne pozabimo, ob tej priliki so nam tudi razodeli razni slovaški prijatelji župnikov, kako je Father Golob tudi za slovaški narod delal v vseh letih svojega pastirovanja, dolga leta urejeval slovaški mesečnik "Božje Sreče Jezusovo", ki ima premmno naročnikov med Slovaki. Zato je bila ta obletnica tudi za slovaške farane in prijatelje velik dan in z nami Slovenci so našli v Bogu živi našega kulturnega in verskega delavca še dolgo let. —

Poročevalec.

podgodi. Tudi sin podpisano jo je imel, ko mi je pripeljal domov enega prav lepega s krasnimi rogovi. Pozdrav vsem!

Mrs. Johana Artach

NA SEJO VABIJO

Johnstown, Pa.

Članice podružnice št. 88, SZZ, se prav uljudno vabijo, da se udeležijo seje v nedeljo 4. decembra ob 7. uri zvečer. — Opominjam vas, da bi se kot članice zavedale svojih dolžnosti in prihajale redno k sejam. Zlasti ste pa še vabljeni da se udeležite glavne letne seje meseca decembra. — Ob enem vas tudi opominjam, da je do 25. dne v mesecu zadnji čas za plačati mesečne prispevke, da se potem lahko

pravočasno posljejo na glavni urad. — Pozdrav vsem članicam Slovenske Zenske Zveze.

Mary Lovie

V KLAVNICI ŠE VEDNO STAVKA

Chicago, Ill. — Kakor kaže, se bo še celi ta teden nadaljevala stavka v tukajšnji klavnici, v kateri je udeleženo okrog 600 delavcev pri razkladanju in krmljenju živine. Zadnji tork so se vršila pogajanja z vodstvom klavnice, a ni prišlo do nikakega sporazuma, in nova konferenca je odložena do ponedeljka.

"Amerikanski Slovenec" in "Novi Svet" sta lista, brez katerih bi ne smela biti nobena slovenska družina!

Jacob Gerend Furniture Co.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

704-706 North 8th Street, Sheboygan, Wis.
Telefon: 85 — Res. 4080-W

"TARZAN NEUSTRAŠENI"

(95)

(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

Se ena rešitev je mogoča! Tarzan se ne pomišlja dolgo, ampak poskuša to, morda zadnji poskus. Ali se mu posreči? — Najprej se začne nemirno premikati sem in tja, da začnejo vojaki, ki ga stražijo, postajati silno razburjeni, ne vedo kaj naj napravijo. Z dvignjenimi sulicami čakajo.

Prepričani so bili, da bo Tarzan skočil na glavo malika in odšli na sveta drevesa, odkoder mu bo potem lahka pot nazaj v džunglo, odkoder bo zopet straši. Kar misel pot jih je obšel pri tej misli. Toda, Tarzan jih je prekanil. Namesto in ghivo, se je obrnil in se skril pod daritveni oter.

Vajen vsakovrstnega plezanja, se je Tarzan kmalu znašel pod daritvenim odrom in spretno stopal po podpornikih, na katerih je slonel daritveni oter. — Kigundo je še vedno govoril, ožroma pel obredno pesem. Vojaki so se pa sklanjali in s snehom gledali za Tarzanom, ki je napravil nemumost.

Dobro so vedeli, da jim tod ne more uteči, niso pa vedeli njegovih namenov. Medtem, ko so vojaki na drugem koncu radovedno kňakali pod oter, je Tarzan na nasprotnem zlezel na vrh in sicer ravno pred velikim jezikom stranskega malika, da je silno ostrašil razbija, ki je čakal povečja od čarovnika.

POZOR! Poglej na številke poleg naslova in imena. Ako ti je naročnine potekla, obnovi jo in pomagaj listu!

Mary Blai:

SPOMINI...

(Konec)

Pohana kokoš — velika skušnjava...

Nisem pa še povedala, kako so se meni slinice cedile na tej božji poti. Mama so me že preje spraševali, kaj da bom vzela sabo za malco. Oh, en par sendvič — sem rekla. In ko sem si pozneje "naštimala" dva ameriškanska sandviča, so mama jamrali, i t k dej no še kaj družga vzet, boš lačno. A jaz sem jim pa tako korajžno odgovarjala: bešte, bešte, lačno ja, kaj miselite da v Ameriki tako jem? — Pa o! avtobus nas je tresel in kmalu za Postojno sem jaz že tako nekako skrivoma oba sandviča pojedla. Toda! okrog 12 ure so pa začeli moji sopotniki na svoje sandviče ven iz "čajni" vleči. Vsak je imel pohano kokoš s seboj! Dišalo krog mene, da me je pri tem glad kar davil. Pa so mi ponudili, a sem se zahvalila s smehom na ustih a joku v srcu: hvala lepa, a jaz sem že jedla. Omenim naj seveda tudi to, da so bile tudi okoli lačne, kar jim pa tudi nisem mogla zameriti, kakih deset ali še več kokoši dišalo v enem avtobusu. Mislila sem si: no — Amerikanka? — in v mislih spremijala mojo kokoš po dvorišču, češ, to se te je bom privoščila, ko domov pridem. — Pota po tem zavzetem slovenskem ozemlju so krasna. Italijan je vse zavrnil: če je bila dolina, jo je zasul, če je bil hribeč, ga je presekali. Star pot iz avstrijskih časov, če mu je bila prilagodna, jo je vporabil, drugače jo je pustil na stran, in novo začel delati. A vseskozi, od Rakeka naprej čez Vipavsko dolino, ob Krasu, do sv. Gore in domov smo šli skozi Doberdob na Trst, torej skoro 24 ur vožnje po svetu, ki je bil nek daj naš, pa vsa pot cementirana. — Kras, ki sem ga to pot prvič videla, je podoben visoki planoti, nad katero se vspanjajo katkor valovi skalnatih vrhunc. Med griči in vrhunci se razprostirajo doline, po katerih išče naš trijo koščke rodovitne zemlje za vsakdanji kruh. Saj večinoma je kras posut s sivim apnenikom, ki je ali v kupe nakopičen ali raztresen sem in tja. Ob tem pogledu si je težko ustvariti sliko, da so pred leti tu bili le zeleni gozdi. Pa sekira jih je podrli in odprla pot burji, ki pa še danes podira ostalo drevje, jemlje strehe s hiš in kmetu odnaša še tisto betvo rodovitne zemlje. Pravijo, da so Benetke na kraških bukvah sezidane. Pravili so mi tisti, ki kras bolj poznajo, da kako je lep v svojih podzemeljskih hramih. In kras dolge in široke jame, ki jih krasne kamenite podobe, globoko do li pa se sliši šumenje potoka, ki se vali čez skalovje v prepad. Mogoče je Italijanu prišlo to naravno delo sedaj prav, mu prihranilo dela in stroškov, vsaj, kakor so mi povedali, je že vse tisto, preje naše ozemlje sedaj spodminano in spodkopano — pripravljeno. — Škoda, škoda tega ozemlja. —

Granate, kamenje in modras...

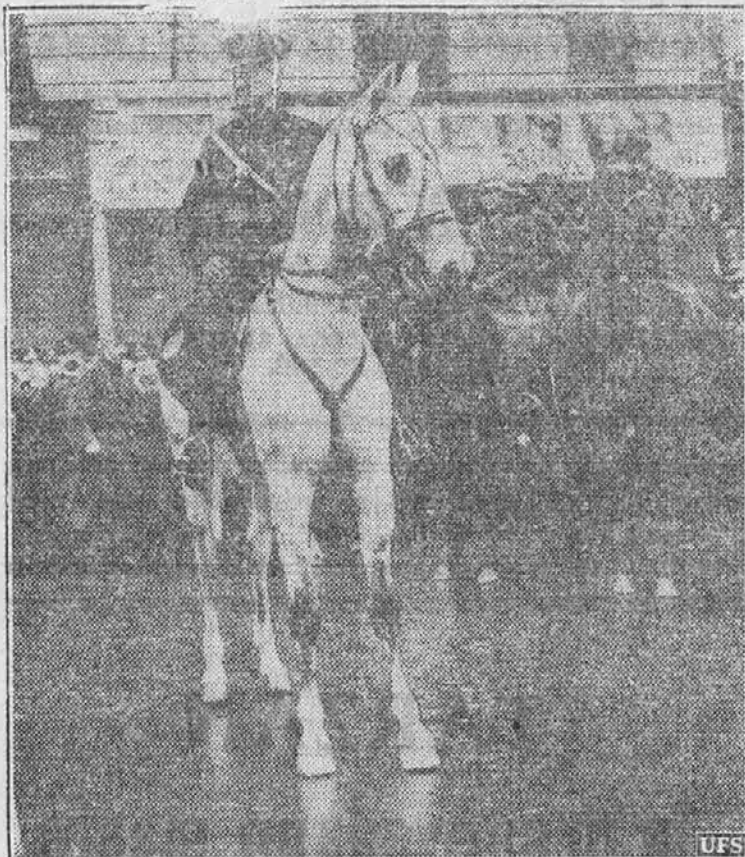
Na sv. Gori smo dobili v romarski hiši prenočišče, sicer po ceni in cisto. Toda čakali pa smo dve uri ali več na hodniku, predno nam je bilo odkazano, katera soba bo naša. Tam so bili tudi romarji iz Brda, cela šola otrok in staršev, nas je bilo 60, pa samo dve ženski v romarski hiši za postrežci. To se nam pač ni videlo prav. Jaz sem dobila sama za se sobo za 5 din. za eno noč, 11 centov amer. denarja, ki je bila snažna in s prekrasnim razgledom na Solkan, Gorico in dalje proti morju. Da človek zapade, kaj smo zgubili, mora vse to videti: Lepa je ravninska pokrajina; hribovje sicer nima pomena R življenjskim potrebščinam, ker je preveč skalnato, k

večjem če bi živina se mogla tod pasti, namreč obirati grmičevje. Sosednji hrib sv. Gore je Sabotin, med njima pa teče Soča. Sabotin je še navpičnejši, ko sv. Gora in tu so tudi trpeli peklenske muke naši slov. vojaki za časa vojne. Borovniški g. župnik Jerina in pa g. Pivk, ki je bil sam v vojni v teh krajih, sta mi pripovedovala: granate so metale trupla vojakov v zrak, in se potem včasih niso preje ustavila, da so v Sočo pridržala v vznožju Sabotina. Če vojaka ni granata dobila, ga je pa ubilo razstreljeno kamenje ali ga pa dobil modras, katerih je Sabotin poln, da je še ta s svojim pikom ugonabljal življenja naših vojakov. — Ko smo se ustavili v Solkanu, nas je nekā slov. gospa vzela skozi njeno ozemlje doli proti Soči; takoj na drugo stran Soče se je vspanjel Sabotin, na katerem smo videli, kakor preje na sv. Gori, kaverne, grozni spomini vojne. Tudi ta gospa je vedela povedati strahotne stvari, tudi potrdila že omenjeno pripovedovanje o modrasih. Rekla je: tamle gori je več gadov ko trave. Hrib zaradi svoje navpičnosti in skalovja še ni bil nikdar obljuden, zato si je golazen nemoteno napravila iz celega hriba eno veliko gnezdo. V vojnem večnem motenju so bili gadje razdraženi, da so sikali okrog sebe smrt. Pivk je rekel: na Sabotinu je več vojakov umrlo zaradi gadjega pika kakor radi strelcev.

Kako se godi Slovincem pod Italijo?

Gospa v Solkanu je tudi povedala o sedanjih razmerah v zasedenem ozemlju. Spoznala sem, da slovensko čutečim ljudem krvavi srce pod tujim režimom, zopet drug pa, ki se ne ali nočejo zavedati svoje narodnosti, jemljejo vso stvar z boljše vidika. Tej gospi je že bil trikrat poslan ukaz, da mora spremiti slovenski priimek v italijanskega. Rekla je: štirikrat poslejo ta ukaz, potem pa, če se v četrti še ne pokorimo temu ukazu, pa sami sodnijskim potom odločijo naše ime in kazen. Gospa ima sorodnike neke kjer sedaj Hitler "regira". Rekla je, da ji pišejo, da se oni nimajo kaj pritoževati, da imajo dosti dela od kar Hitler gospodari in še precejšen zaslužek. — Mussolini pa hvali in nebesa obljublja ljudem v — Abesiniji. Da bi se vsaj naši ljudje ne vsešli na te limanice. Ravno te dni se vidi v teatru v News Reel, kako se v Neaplju ukrava ljudstvo na parnik, da se odpelje v Abesinijo na "homestead". Naši ljudje naj bi ne prodajali svojih domov za ta homestead. Dom, ki ga je imajo, bo bolj "gvišen", pa če je še s takim trpljenjem združen. Enkrat lansko leto sem pogovarjala v vagonu naduljene železnice. Govorila sta seveda angleški in pogovarjala sta se o vojni v Španiji. Eden reče, da je tam dosti italijanskih prostovoljcev, drugi pa pravi, ja pa veš kdo so ti prostovoljci? Mussolini je ljudem obljubil brezplačno zemljo v Abesiniji in pomoč. Najpreje da naj gredo moški naprej, da pripravijo domove, pozneje pa še družine za njimi. A ravno ti ljudje pa so bili zapeljani v Španijo na bojišče. Koliko je resnice na tem, ne vem, zapisala sem, kot sem slišala. Resnica pa je, da Mussolinij nikdar ne pride niti za trenutek misel izpred oči, da so pred davnim časom bivali Rimljani na sedanjih slovenskih zemljah. Zato on nas črti, in ker hoče to zemljo nazaj, pa dela pota in spodminava zemljo. To tudi Jugoslavija ve, vedo naši ljudje, zato s strahom gledajo bodočnost v oči. Čula sem od zanesljivih strani, da bodo z enakimi pravimi na spomlad tudi Jugoslavlani se zavarovali, to je, da

JEZDIL V ZASEDENO OZEMLJE

Ogrski regent, 70 letni N. Horthy, ko je na belem konju jezdil preko meje v novo ozemlje, ki ga je morala Čehoslovaška prepustiti njegovi državi.

bodo okrog naših krajev, od Rakeka sem si naredili utrdbe za v slučaju napada. — Rogovilita in ljudi strašita ta dva čudaka hudo tam po Evropi, in usoda je nanesla, da je peščica nas Slovincem ravno med njima. Pa tudi, Napoleon je rogoviliti in za častjo hlepel, toda žalostno slavo dosegel se on, ki se ga ne more primerjati do dela z dandanašnjima Napoleonoma. Prejšnji Napoleon se je bil, kot se čita, sam izrazil: Največja zasluga, katero sem učinil Francoski, je bila, da sem ji povrnil katoliško vero. S čim si bo le Hitler tolažil zadnje ure svojega življenja?

Pokopališče pri Doberdobu

Velika ironija za naše ljudstvo je tudi pokopališče pri Doberdobu, ki ga je Italija postavila svojim tamokrog padlim vojakom. Sto tisoč italijanskih vo-

jakov leži pokopanih na tem pokopališču, torej — draga cena za ozemlje. 27 milijonov lir je to pokopališče stalo, h kateri svoti morajo seveda tudi Slovinci, sedaj tamkajšnji podaniki prispevati. Spomin postavljati tistim, ki so jim očeta, sina, brata, ali moža ubili... Resnica je, da to pokopališče je nekaj veličastnega. Podobno stopnicam, se spenja visoko gori v hrib, in pred vsako stopnico, ki je cementirana, do dva metra dolga in zavzema čez in čez do dvajset metrov širčine, je vdelana bronasta plošča, z imeni padlih vojakov, katerih ostanki so sedaj tam, pod temi stopnicami pokopani. Rabili so deset tisoč kil bron za celo pokopališče.

Povedalo se pa nam je, da bo Italija tudi slovenskim žrtvam postavila enako pokopališče na nasprotni strani hriba.

RAZNOTEROSTI

ZVEST SVOJEMU POKLICU

Neki grški trgovec je odšel s svojim foksterierjem na lov. Pes je zasledil lisico in jo je podil tako dolgo, da sta naposled oba padla v razpoko neke skale v kamnolomu.

V skalni razpoki se je borba med psom in lisico nadaljevala celih dvanajst ur. Napore, da bi rešili psa, so morali naposled opustiti, ker je na zemljo legel mrak. Naslednje jutro je odšel gospodar foksterierja k razpoki, iz katere je prihajalo pasje lajanje, dočim ni bilo od lisice nobenega glasu. Psa so ulegli rešiti. Ko so ga potegnili na prosto, so videli, da je še živ, toda popolnoma izčrpan, lisica pa je ležala mrtva poleg svojega nasledovalca.

ISKATI PRIČELI ŽUPANA

Chicago, Ill. — 20. februarja se bodo vršile v tukajšnjem mestu primarne volitve za župana in stranke že zdaj iščejo primerne moze, ki bi

jih postavile na volilno listo. Dočim se je pri sedanjem županu Kellyju zadnji teden oglasila neka deputacija, ki ga je nagovarjala, naj ponovno kandidira, ima pa nasprotno republikanska stranka do zdaj izbranih sedem mož, ki bi prišli v pošto.

MLEKO V PAPIRNATIH "STEKLENIH"

Chicago, Ill. — Dve mlekarški družbi, namreč Dean in Bowman, sta koncem tedna pričeli razvažati mleko v papirnatih posodah, toda le v raznih predmestnih krajih. Na ta način pride ceneje, ker ni treba odjemalcem plačati enega centa kot depozit za steklenico. V Chicagu sami je pa nasprotno zdravstveni urad prepovedal uporabo teh papirnatih "steklenic", prepojenih s parafinom.

Oglaš v "Am. Slovencu" imajo vedno uspeh!

NA OBISK V STARO DOMOVINO

3. Na potu od Havre do Ljubljane.

Pise Katherine Slogar, Ely, Minnesota.

Za začetek svojega popisa naj povem, da je bila tudi moja srčna želja že več let obiskati staro domovino in svoj rojstni kraj, katerega sem zapustila kot mlada deklica ter šla v spremstvu svojega očeta v to novo domovino. To je bilo pred trideset leti. In ker imam še svoje starše doma v Semiču, in ker je moja mama radi boleznij priklenjena na posteljo, je bila moja želja za obisk še toliko večja. V takem razpoloženju me je našla ona številka Zarje, ki je prinesla poziv in naznanilo o izletu SZZ od naše gl. predsednice Mrs. Prislant. Takoj sem si mislila: tu je moja prilika. Nesla sem pokazat Zarjo svojemu možu, ki je takoj vedel "kam pes tace moli". Nasmehnil se je in dejal: "Ker vem, da bi zelo rada šla in ker imaš še svoje starše žive, pa pojdi." Od veselja bi bila zavriskala v tem trenutku. In ker sem jaz imela dovoljenje za izlet, ni bilo težko moji svakinji, Mrs. Magd. Slogar dobiti enako dovoljenje od svojega moža. Takoj sva pisali Mr. Leo Zakrjasku, kateremu je bilo poverjeno organiziranje izleta, za nadaljnja pojasnila in za rezerviranje prostora in najino potovanje je bila gotova stvar.

Ker pa je moja naloga, da opišem naše potovanje na tem mestu samo na poti iz Havre do Ljubljane, je treba da to svojo nalogo izvršim.

V Havreh so postreščeki Francoske linije znosili našo prtljago, kolikor je nismo nosile same, v carinarnico za pregled. Cariniki so brbljali in nas spraševali, kaj imamo v svojih kovčkih, po francosko seveda, a ker nismo znale francosko, smo odgovarjale kakor se nam je zdelo, da bo prav. Včasih je bil naš odgovor pravičen, a drugič pa najbrže ne, a ker so vedeli cariniki, da se ne bomo ustavili v Franciji in da smo namenjeni naprej v Jugoslavijo, so delali križe na naši prtljagi, ne da bi nam delali kakše sitnosti.

Le tu in tam so zahtevali, da je kak potnik odprl po en kovček, a ker so videli, da so v njem samo osebne potrebščine, so namignili, da naj se kovček zopet zapre, in naredili so s kredo križ, in potnik ali potnica je lahko odšla na posebni parniški vlak, ki je čakal na nas v posebni pristaniški postaji, ki je tik od carinarnice. Zopet tu zvozi jo postreščeki prtljago iz carinarnice k vlakcu. In če jim daste zato kvodder, ali celo pol dolarja, se vam uljudno odkrijejo in hite: merci—merci—merci.

Naš vlak je bilo zelo udoben in je imel tudi v tretjem razredu tapcirane sedeže, čeravno smo pričakovale lesene klopi. To je bilo varok, da je izginilo precej našega strahu, ki smo ga imele pred potovanjem v Evropi.

Na vožnji iz Havre v Pariz, ki je trajala nekoliko manj kot tri ure, smo bile kmalu nazaj v starem dobrem razpoloženju.

Deloma smo kramljale med seboj in se šalile, a našo pozornost je večinoma dobivala pokrajina, skozi katero smo se vozili, med lepimi polji, travniki in pašniki, kjer so se pasle krave, konji in v nekaterih krajih tudi ovce. Kot nekaj posebnega v tem delu Francije so številni drevoredi, a to ne samo ob potih, pač pa tudi v malih gozdičih sredi polja, kjer je drevje na kraju gozdiča obsekano v tako ravni črti, kakor bi za "žnoro" potegnil. Ob tej progi je tudi nenavadno veliko reklamnih desk s kričečo reklamno različnih produktov. Opazujoc vse to smo bile v Parizu prej kakor smo pričakovale.

V Parizu na postaji so nas pričakovali zastopniki Francoske linije s številnimi nosači prtljage. Povedano nam je bilo, da naj se ne brigamo za svojo prtljago, češ, da bo linija skrbelo za prevoz, a da naj vzamemo seboj samo one kovčke z osebimi potrebščinami. Zunaj postaje sta nas tudi že čakala dva velika moderna avtobusa, ki sta nas odpeljala v lep in moderen hotel Terminus-Est (Vzhodni kolodvor), ki stoji takoj nasproti postaje, iz katere smo se naslednje jutro odpeljali proti Ljubljani.

Ker smo dospeli v hotel še pred poldnem, ko gostje niso še vsi zapustili svojih sob, ni vsa naša skupina takoj dobila svojih sob nakazanih, a to se je zgodilo takoj po obedu, ki je na nas tudi že čakal v restavraciji istega hotela. Obed je bil izvrsten in dobrega rdečega in belega vina je imel vsak potnik na razpolago, kolikor ga je hotel. Na tem mestu naj pripomnim, da je bila naša Linija plačnik za naše obede in hotele.

Za popoldne ob dveh je bil napovedan odhod na ogled Pariza. Razume se, da smo šle vse potnice po obedu po svojih sobah, da se malo ofletimo, kajti vede smo, da so Parižanke tip-top, v kolikor se tiče modernih toalet in lepote negovanja. Upam, da nam ne bo nihče zameril, ako smo se hotele tudi me malo postaviti. Narobe pa nam je hodilo to, ker nismo imele dovolj prtljage seboj v hotelu, da bi lahko v polni meri dosegle svoj namen, ker je bila naša prtljaga prepeljana naravnost na drugo postajo. Opravile smo zato to stvar pač kakor smo najbolje mogle, ter nato odhajale na avtobusa, ki sta čakala pred hotelom. Razume pa se samo po sebi, da smo se odpeljale ob treh namesto ob dveh, a še tedaj niso bile vse v sedežih. Ker voznika nista mogla dalje čakati, smo se odpeljali brez zakasnelih.

Naš avtobus, in oni drugi za njim, je najprej krenil proti severni strani mesta. Vozili smo se precej časa po širokih in ozkih ulicah, več po ozkih, kakor širokih, kar kaže, da je to stari del mesta. Namenjeni smo bili na hrib Mont Martre, kjer stoji znamenita bazilika Svetega Srca (Sacre Coeur), kjer je naj-

višja točka Pariza in nudi v lepem vremenu krasen razgled na ostali del mesta. Cerkev je mogočna stavba, a znotraj napravi na obiskovalca mogočen utis. — Druga točka našega obiska je bil Slavolok trijumfa (Arc de Triomphe) na zapadni strani mesta, ki stoji tudi na višini ob sotočju širokih cest in bulvarov. Tu se na prvi pogled vidi, da je novejši del mesta. Pri tem slavoloku je tudi grobnica neznanega vojaka, toda na grobnici ni nikakega posebnega spomenika; pokriva jo samo plošnat kamenit pokrov, na katerem gori "večna luč", neprestano že od leta 1918. Tretji naš obisk je bil namenjen na prostor, kjer je bila lansko leto svetovna razstava. Vhod na ta prostor je impozantna stavba zvana "Novi Trocadero", zgrajena v polkrogu. Poslopja lanske razstave so bila ob času našega obiska večinoma že porušena. Razstavni prostor sega do znanega Eiffelovega stolpa, na nasprotni strani reke Seine. — Od tu smo se odpeljali na ogled Napoleonove grobnice. Kaj podobnega nisem še nikjer videla. Ko človek gleda na Napoleona spomenik nehoti dobi utis, da stoji ob grobu velikega ženija. Nad vhomom v grobnico so vklesane besede zadnjega stavka v Napoleonovi oporoki: "Jaz želim, da bi bil moj pepel shranjen na bregu reke Seine med franc. ljudstvom, katero tako zelo ljubim." — Svetovno znano katedralo Notre Dame smo nato obiskali ter si jo ogledali od zunaj in še bolj pa znotraj. Manjka mi potrebnih besed, da bi jo mogla pravično opisati. Kakor so nam povedali, je cerkev stara okrog 650 let in človek si ne more misliti, da so že v onih časih znali postaviti tako velikansko in trdno zgradbo. Le, če človek vidi to katedralo, ve ceniti lepoto in ogromnost njeno. Pripomnim naj na tem mestu, da smo si pri tej katedrali nakupile precej spominkov. —

Od tu smo se dalje vozili po raznih trgih, mimo raznih zgodovinskih poslopij in palač in spomenikov, katerih imen si pa nisem zapomnila. Kopčno smo po nekako tri-urni vožnji in ogledovanju prišli nazaj v hotel, kjer je bila napovedana večerja za ob sedmih. In ker smo precej hodile in se vozile, je bilo to naznanilo vzeto z zadovoljstvom na znanje.

Po večerji smo bile "trej", to je, da nismo bile vezane na skupino in smo lahko šle in počele, kar se je kateri zljubilo. Nekatero so šle počivat, a ostale so se razdelile v manjše skupine in šle deloma v "show" ali pa malo na izprehod v bližnjo okolico, ker daleč se niso upale brez vodnike, zlasti kar je bilo starejših. Mlajše pa so seveda bile bolj "korajžne" in so si malo več upale. A ker je vodstvo izleta naznanilo, da bo treba naslednje jutro vstati že ob šestih, je šla večina kmalu k počitku.

(Konec prih.)

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radijo uredi od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

Čas za božična darila je tukaj

Za Božič se bote spomnili svojih domačih z malim darom. V takem slučaju se vam priporočamo, da pošljete svoje denarne pošiljke potem nas. Denar dostavljamo točno brez vsakega odbitka na dom prejemnikov po pošti. Ob izidu te številke so bile naše cene:

Za 100 Dinarjev.....	\$ 2.50
Za 200 Dinarjev.....	\$ 4.85
Za 300 Dinarjev.....	\$ 7.20
Za 500 Dinarjev.....	\$11.60
Za 1000 Dinarjev.....	\$22.50
Za 2000 Dinarjev.....	\$44.50

V ITALIJO:

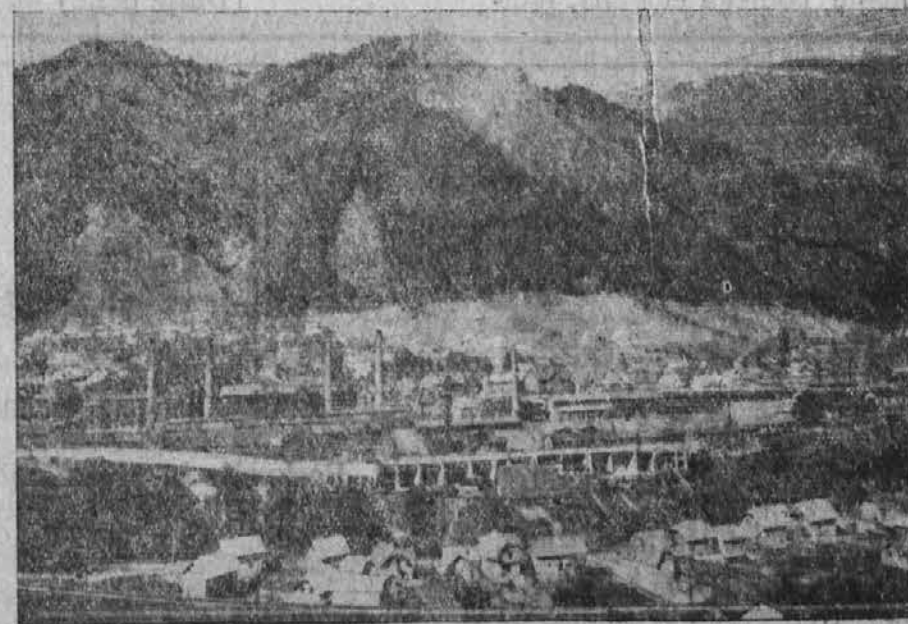
Za 50 Lir.....	\$ 3.25
Za 100 Lir.....	\$ 6.30
Za 200 Lir.....	\$12.00

Pošiljamo tudi v ameriškanskih dolarjih. Za dnevne cene valutam glejte v dnevnik Am. Slovenec. Vse pošiljke naslovite na:

JOHN JERICH

1849 W. Cermak Road,

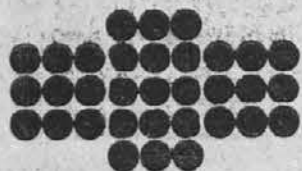
Chicago, Illinois

Pogled na Jesenice.

Tovarna novega človeka

POSLOVENIL LEOPOLD STANEK

"Oh, zelo prijetno," je odgovorila Utočka z neko nebriznostjo, ki je čevljarja užalila. "Saj sem vam itak nameravala danes povedati, da se bom dala jutri vpišati s tajnikom naše celice. Vi imate zame vse preveč zastarele nazore! No, mnogo sreče!"

Utočka mu je moško stisnila roko in odšla s svojim spremljevalcem ter veselo prepevala predse internacionalo.

XXIII.

Mnogo mesecev je že sedel doktor Krasnov v ječi s tatovi, roparji, vlačugarji, žeparji in bivšimi duhovniki, ki so vsi čakali, da pride njihova zadeva na razpravo. Najslabši je bil položaj zanj in za nekega mladega univerzitetnega profesorja, ker sta bila oba obtožena delovanja proti revoluciji in sovjetom, kar so kaznovali s smrtjo.

To brezkončno čakanje in večni prepri s sojetniki so zelo uničili zdravnikove živce in vsak večer je mislil, da ne bo več preživel noči. Toda sleherno jutro se je znova prebudil in njegova volja do življenja je bila vedno ista. Prav dobro je vedel, da njegova tuberkuloza ni več ozdravljiva in da mu je pod najugodnejšimi pogoji živeti kvečjemu še dve ali tri leta. Toda misel, da bi mogel biti danes, jutri ali v bližnjih dneh ustreljen, mu je bila tako nepojmljivo strašna, tako grozna, da se je vselej do smrti prestrašil, če je le zaslišal zunaj ob nenavadnem času korake ali pa rožljanje ključev, ko so koga izmed jetnikov vodili k zaslišanju. Vedel je sicer, da nimajo v rokah ničesar konkretnega proti njemu, toda le predobro je poznal pregovor, katerega so se v zadnjih letih prav često držali: Da imaš le človeka v rokah, paragraf zanj boš že našel!

Doslej so k zaslišanju klicali samo imena drugih. Danes ponoči pa — zasliševanja so se vršila vedno le ponoči — je prišla njegova ura. Od slabe hrane in slabega zraka, predvsem pa zaradi neprestanega vznemirjanja je tako oslabil, da se je komaj držal na nogah. Miličnik, ki ga je spremljal po dolgih hodnikih in ozkih stopnicah, ga je moral podpreti, ker bi sicer kar obležal.

Ko je doktor Krasnov stopil v sobo, kjer so se vršila zasliševanja, je sedel preiskovalni sodnik pri svoji mizi in bral časnik. Zapazil je doktorja, odložil počasi časnik in mu ponudil prostor. Bil je to čisto mlad človek z živahnimi, temnimi očmi in nadihom brčic na gornji ustnici. Očividno ni še dolgo opravljal posla preiskovalnega sodnika, zakaj na njegovem obrazu sta se zrcalila važnost, ki jo je polagal na svoje delo, in ponos, da so mu zapuili to nalogo.

"Bili ste član stranke?" je nagovoril z mehkim, vojnim glasom doktorja. "Goto-vo veste, da vam bo odkritosrčna izpoved brez zavijanja bistveno izboljšala vašo usodo. Samo imena sokrivcev, imena tistih, ki so bili udeleženi pri zaroti, mi povejte in s tem boste rešili samega sebe!"

Doktor je gledal rdeči, cvetoči obraz preiskovalnega sodnika in si mislil: ta dečko bo živel še najmanj petdeset let, seveda, če se ne bo zaletel; zdrav je ko bik in zdaj hoče mene, bolnega človeka, pah-

niti v nesrečo!

"Zakaj pa molčite?" je začel zopet sodnik s sladkim, priljubljenim glasom. "Povejte mi vendar, kdo je bil udeležen pri vaši zaroti!"

"Ne vem ničesar o kaki zaroti in zato tudi nimam nobenih soudeležencev!" je odgovoril sedaj doktor zamolklo. Komaj je izrekel te besede, ga je napadel močan kašelj in kri se mu je prikazala na ustnicah.

"No, pogledajte," je dejal sodnik, "kakor vidim, ste poleg tega še bolni! Ječa je za vas zelo škodljiva, ker zrak v njej ni posebno dober. No, povejte mi vendar imena sodelavcev! Odprite mi vendar svoje srce! S tem si olajšate položaj, nam pa prihranite delo! Tako, tu imate papir in pero! Tu je tudi nekaj kratkih vprašanj; mogoče boste tako dobri in boste nanje takoj odgovorili! Da, saj res, kdo pa je bil prav za prav vaš oče? V vprašalni poligovornice vedno le o svoji materi. Učiteljica je bila, kajne? Toda kdo je bil vaš oče?"

Doktor je čutil, da je sedaj dokončno izgubljen. Da, to je bila točka, vprašanje, ki se ga je tako zelo bal. Njegov oče je sicer že umrl, preden je sam prišel na svet, toda kljub temu, bil je diakon!

"Posrečilo se nam je ugotoviti," je dejal sodnik, "da je bil vaš oče diakon v vasi Gniliški! Zakaj ste v vprašalni poligovornice molčali?"

"Bil je vendar mrtev, še preden sem se rodil. Vzgojila me je mati, pozneje sem poučeval in si sam služil sredstva za svoj študij. Bil sem član stranke, mnogo sem delal zanje..."

"No, če ste že toliko napravili za stranko, potem vam bo tem lažje povedati mi imena sovražnikov Sovjetske države, ki jo tako ljubite!"

"Toda jaz sem vendar popolnoma nedolžen in ne vem prav nič o tem!"

"Vaša trdovitost vam more samo škodovati! Odkrito vam povem: obsodili so vas na smrt z ustrelijo in samo brezobzirna izpoved vas lahko še reši!"

Doktor se je prestrašil. V trenutku, ko je zaslišal te neusmiljene besede, je začutil, kako zelo je doslej še upal, da se vendar mora izpričati njegova nedolžnost in da vse to le ni tako resno, kot je bilo videti.

"Zakaj ste hoteli uničiti svoj rokopis?" je vprašal sodnik. "Sami morate izprevideti, da je v njem prav mnogo mest, ki vam utegnejo zelo, zelo škoditi. In dalje, vaši napadi na politruka Sidorova, besede, ki ste jih govorili v svojem predavanju proti zakonodajstvu Sovjetske republike, — vidite, v rokah imamo že dovolj indicij proti vam. Še enkrat vas pozivljem, imenujte mi imena onih oseb, ki so se z vami zarotile proti obstoju Sovjetske države!"

"Nobene zarote ni, nobenih udeležencev. In očeta nimam!" je zavpil doktor in pričel histerično ihteti. Trepetal je po vsem telesu in kri se mu je pocedila iz ust. Preiskovalni sodnik ga je gledal z občutkom, ki je bil mešanica sočutja in radovednosti; bil je še mlad in bolj malo nava-
jen takih slik.

(Dalje prih.)

ZA OBNOVITEV VAŠE ZAVAROVALNINE

proti ognju, tornadu in avto neizgode, kakor tudi, kadar potrebujete notarska dela, pokličite me po telefonu: KENMORE 2473-R ali se pa zglasite pri:

JOHN PRISEL

15908 Parkgrove Avenue
CLEVELAND OHIOZASTOPNIK "AMERIKANSKEGA SLOVENCIA" IN
PRODAJALEC HIŠ.

Predstavite v a š i m prijate- ga priporočite, da se nanj na-
ljem "Amer. Slovenca" in jim roče!

TARZAN
In prepovedano mesto

Boriti se samo z enim levom, je bil Tarzan navajen. — Toda boriti se z dvema in tremi, je bila druga stvar. Pa vendar Tarzan naleti na take slučaje na poti proti prepovedanemu mestu. — Sledite tej napeti povesti v nadaljevanju Tarzanove povesti. Poglavje: "TARZAN IN PREPOVEDANO MESTO" začne v tem listu prihodnji tork DNE 6. DECEMBRA 1938. Naročite si list "Amerikanski Slovenec" vsaj za pol leta, da boste zdaj ob zimskih večerih čitali to zanimivo povest in še druge zanimivosti, ki jih prinaša ta list. Sami sebi naročite ta list za božično darilo. Pošljite naročnino \$2.50 za pol leta na:

Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Rd.,

Chicago, Illinois

Krasne
Božične
JASLICE

si lahko naročite iz naše Knjigarne in sicer od 15c. naprej.

PAPIRNATE JASLICE:

MALE OBLIKE, komad	15c
ZBRIRKA PASTIRCEV, jaslice, ki se sestavijo	25c
MANJŠE OBLIKE, lepe umetne jaslice	35c
SREDNJE OBLIKE, lepe umetne narejene, komad	50c
LEPE JASLICE iz trdega papirja	\$1.00
ZLOŽLJIVE JASLICE iz močnega trdega (Cardboards) papirja, 16 kosov skupaj, zavzamejo 4 in pol čevlje dolžine, ko se stavijo. Trpežne najmanj za deset let	\$2.00

SESTAV ZA JASLICE:

Pastirski narejeni kot kipi, brez štalice, ki se sestavi na mizi ali kosu in predstavlja krasno sliko svetonočnega prizora. Ti sestavi stanejo:

MALE OBLIKE	\$1.50
SREDNJE OBLIKE	\$3.25
MALO VEČJE OBLIKE	\$5.50

Naročila se sprejema do 16. decembra.

Naročniki jaslic naj navedo pri naročilu kakšne jaslice želijo in za kakšno ceno, da jim bo mogoče po želji postreči. Po C.O.D. teh naročil ne pošiljamo, razven če želi tak naročnik stroške za C.O.D. nositi sam. Naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Illinois

IZBORNO MONARCH PIVO

Ledeno mrzlo; četrt sodčka \$4.25; osminka sodčka \$2.25
MONARCH pivo je izdelovano skrbno in natančno in vsebuje vse najboljše
kakovosti, ki napravijo pivo dobro in okusno. Vedno pazite kako pivo se vam
servira. Na zapadni strani mesta Chicago razpečava MONARCH pivo

BEER DEPOT

John Kochevar

WEST SIDE DISTRIBUTOR OF MONARCH BEER

2215 W. 23rd Street

Tel. Canal 6177

Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Frank

Iveri,

Zaskrbelo je to "Delavsko Politiko" v starem kraju, da je zamajala: "Najhujše pri vsej stvari je to, da katoliška cerkev ne more trditi, da je rdeča barcelonska vlada kriva, da so cerkve zdaj v nacionalni Španiji prazne in zaprte in da tamkaj izginja versko življenje..." Pomislite. Sam kardinal je kriv, vsaj skrivaj nad tem izginjenjem. Rdeča Barcelona je nedolžna na novorojeni otrok. In prav sv. pismo citira brezvevec, ki trdi, da je sv. pismo le za stare babe. "Kdor prime za meč, bo z mečem pokončan", citira. Kamen od srca bi se odvalil, ako bi ne bilo nikogar, kdor bi in bo preiskal, kdor je prvi prijel za meč in udaril po cerkvah, da so že dve leti vse porušene in prazne, in bi ne preiskal, čemu je nacionalna Španija prišla za meč. Le malo naj še počakajo na preiskavo.

"Prosveta" izraža svojo bo-
lest na sledeči način:

"Omenjeni španski kardinal Goma je vsekakor v službi madridskih "rdečih mesarjev", ker blebeče, da bogoslovci prostovoljno stopajo v fašistično armado in da je katoliški zaščitnik Franko oropal cerkve na svojem ozemlju dušnih pastirjev s tem, da je vtaknil dušne pastirje v vojaško suknjo!"

Če bi šlo vse le tako, kakor kdo v kakem uredništvu napiše! Ampak preiskava bo vse nekaj drugega spravila na dan.

Pač. Nekaj se lahko že zdaj malo preišče. Kako je z bogoslovci ali duhovniki, je stranskega pomena. Ali so bili utaknjeni, ali sami odšli. Končnega izida dozdaj še ni, vidi se v zraku. Recimo, da Franco podleže in zmaga Barcelona. Saj se poznamo. V tem slučaju ne bo morda le za nekaj časa "izginilo versko življenje", popolnoma bo izginilo, saj ne bodo pozabili na "ruski mušter", ko je ista Rusija započela delo.

Ako pa podleže Barcelona in zmaga nacionalna Španija, se škoda radi vpoklica ali odhoda bogoslovcev in duhovnikov lahko popravi, saj zdaj versko življenje le "izginja", kar je povsem umetno, ampak izginilo ne bo, če traja borba tudi še dalj časa. Nekaj škode je na vsak način, ampak zopet se mora določiti, kdo je kriv, in kaka človeška ali rdeča sodba se pri tem ne bo upoštevala.

Ne zavijajte hinavsko brezverskih oči, ko gre za verske zadeve.

Nič novega pod soncem. Ljudje, ki se strahovito prito-

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURG

1901 W. Cermak Road

CHICAGO, ILL.

Uradne ure: 1—3 popoldne in 7—8 zvečer izveniš ob sredah.

Residenčni telefon: La Grange 3966

Uradni telefon: Canal 4918

PO DNEVI NA RAZPOLAGO

CELI DAN V URADU.

ROJAKI SLOVENC!

Kadar želite okrasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lastnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh naselbinah države Illinois. Cene zmerno, delo jamčeno, postrežba solidna. Se oroporočam!

Kadarkoli nameravate kupiti nagrobni spominski kamen, pišite na podpisano za vsa pojasnila in za cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar

SLOVENSKE KAMNOSEK

527 North Chicago Street,

JOLIET, ILL.

Telefon 2-4787

Pratike

Našim čitateljem sporočamo, da smo prejeli zalogo

Pratik za leto 1939,

in sicer obe vrsti

Blaznikovo

kakor tudi

Družinsko

Obe vrsti ste zelo za-

nimivi in ju krasi šte-

vilo lepih slik. Naro-

čite si jih takoj, dok-

ler ne poide zaloga.

Vsak komad stane s

poštnino vred

25 centov

Naročajo se od:

KNJIGARNA

AMER. SLOVENEČ

1849 West Cermak Road,

CHICAGO, ILL.

Tiskarna
Amerikanski
Slovenec1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS